KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 4.12.2023 r.
COM(2023) 756 final

2023/0440 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas 13. konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji Rady ustalającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na 13. konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w związku z planowanym przyjęciem szeregu decyzji.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie ustanawiające Światową Organizację Handlu („Porozumienie WTO")

Porozumienie ustanawiające Światową Organizację Handlu („Porozumienie WTO") ma być realizowane poprzez osiągnięcie celów wymienionych w jego preambule. Porozumienie weszło w życie w dniu 1 stycznia 1995 r.

Unia Europejska (UE) jest jego stroną[1]. Stronami Porozumienia jest również wszystkie 27 państw członkowskich UE. WTO może podejmować decyzje zgodnie z procedurami przewidzianymi w Porozumieniu WTO.

2.2. Konferencja ministerialna Światowej Organizacji Handlu

Konferencja ministerialna jest najwyższym organem decyzyjnym WTO; zbiera się ona co najmniej raz na dwa lata. Zgodnie z prawem i ugruntowaną praktyką decyzje podejmowane są w drodze konsensusu.

Kolejne posiedzenie konferencji ministerialnej odbędzie się w Abu Zabi (Zjednoczone Emiraty Arabskie) w dniach 26–29 lutego 2024 r.

2.3. Akty, których przyjęcie przewiduje się podczas konferencji ministerialnej WTO

29 lutego 2024 r. podczas 13. konferencji ministerialnej WTO („KM13") przyjęte mogą zostać decyzje dotyczące następujących kwestii:

1. reforma systemu rozstrzygania sporów;
2. subsydia dla rybołówstwa;
3. bezpieczeństwo żywnościowe;
4. zwiększenie przejrzystości w rolnictwie;
5. utrzymywanie zapasów publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego;
6. wsparcie wewnętrzne w sektorze rolnictwa;
7. ograniczenia wywozowe w rolnictwie;
8. konkurencja w eksporcie w sektorze rolnictwa;
9. dostęp do rynku w sektorze rolnictwa;
10. specjalny mechanizm zabezpieczający (SSM) w rolnictwie;
11. bawełna;
12. odstępstwo od TRIPS;

[1] Decyzja Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotycząca zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień, będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994), Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1.

13. specjalne i zróżnicowane traktowanie;

14. wniosek krajów najsłabiej rozwiniętych w sprawie „środków wsparcia” dla krajów opuszczających tę kategorię w kontekście szeregu określonych porozumień i decyzji WTO („załącznik 2”).

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Celem niniejszego wniosku jest umożliwienie UE przyłączenia się do ewentualnego konsensusu na forum WTO dotyczącego przyjęcia planowanych aktów podczas konferencji ministerialnej.

Wprawdzie nie jest jeszcze pewne, czy członkowie WTO zdołają osiągnąć konsensus w odniesieniu do planowanych aktów, a jeżeli tak – to w jakim zakresie, jednak stanowisko UE na KM13 na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi zostać ustalone przez Radę wcześniej[2].

Należy zauważyć, że stanowisko UE dotyczące poparcia dla przedłużenia moratorium w sprawie ceł od transmisji elektronicznych oraz przedłużenia moratorium w sprawie zażaleń o charakterze przewidzianym w art. XXIII ust. 1 lit. b) i c) Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (zażalenia niezwiązane z naruszeniem i zażalenia związane z innymi sytuacjami) nie zostanie uwzględnione w niniejszym wniosku, ponieważ w decyzji Rady (UE) 2015/2236 z dnia 27 listopada 2015 r. przewidziano, że można tego dokonać na czas nieokreślony.

Niniejszy wniosek obejmuje następujące kwestie, w odniesieniu do których mogą zostać podjęte decyzje:

- **Reforma systemu rozstrzygania sporów:** Podczas 12. konferencji ministerialnej w Genewie w czerwcu 2022 r. członkowie WTO zobowiązali się do przeprowadzenia dyskusji w celu zapewnienia do 2024 r. w pełni i sprawnie funkcjonującego systemu rozstrzygania sporów, dostępnego dla wszystkich członków. Dyskusje te trwają, a Unia stara się rzetelnie zreformować system rozstrzygania sporów w celu uwzględnienia interesów członków, przy jednoczesnym zachowaniu jego podstawowych cech, które wspierają wielostronny system handlowy oparty na zasadach. Unia powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

- **Subsydia dla rybołówstwa:** WTO dąży do osiągnięcia wielostronnego porozumienia w sprawie dodatkowych postanowień, które doprowadziłyby do zawarcia kompleksowego porozumienia w sprawie subsydiów dla rybołówstwa zgodnie z zadaniem 6 w ramach celu zrównoważonego rozwoju ONZ nr 14 („CZR 14.6”), uzgodnionym przez szefów państw w 2015 r. Decyzją ministerialną WTO z 17 czerwca 2022 r. (WT/MIN(22)/33) przyjęto porozumienie w sprawie subsydiów dla rybołówstwa, wzywając jednocześnie do osiągnięcia kompleksowego porozumienia w tej sprawie. Negocjacje dotyczące dodatkowych postanowień są w toku i UE powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

- **Bezpieczeństwo żywnościowe:** Działania WTO są niezbędne w odpowiedzi na bieżące zagrożenia bezpieczeństwa żywnościowego, pogłębione przez skutki niczym

[2] W zakresie, w jakim konsensus zostałby – wbrew obecnym oczekiwaniom – sformalizowany w formie porozumienia międzynarodowego zmieniającego Porozumienie WTO lub w formie fakultatywnego porozumienia międzynarodowego między niektórymi członkami WTO, Komisja złożyłaby, w następstwie przyjęcia tekstu aktu przez KM13 lub przez zainteresowanych członków WTO podczas KM13 i przekazania go do akceptacji, niezbędne wnioski na podstawie art. 218 ust. 6 TFUE.

niesprowokowanej i nieuzasadnionej agresji Rosji na Ukrainę w kontekście globalnych wyzwań dla środowiska. Oczekuje się, że bezpieczeństwo żywnościowe zajmie ważną pozycję wśród wyników KM13. Ponadto podczas KM12 ministrowie zatwierdzili deklarację w sprawie reagowania kryzysowego na brak bezpieczeństwa żywnościowego (WT/MIN(22)/28, WT/L/1139), w której polecono Komitetowi ds. Rolnictwa sformułowanie specjalnego programu prac w celu zbadania sposobów zwiększenia skuteczności i wykonalności decyzji w sprawie środków dotyczących możliwych negatywnych skutków programu reform dla krajów najsłabiej rozwiniętych i krajów rozwijających się będących importerami netto żywności (decyzja z Marrakeszu). Jednocześnie zwrócono się do członków, aby rozważyli potrzeby takich krajów w zakresie zwiększenia odporności w reagowaniu na dotkliwą niestabilność żywnościową, m.in. poprzez jak najlepsze wykorzystanie elastyczności w celu usprawnienia produkcji rolnej tych krajów oraz, w miarę potrzeb, zwiększenia krajowego bezpieczeństwa żywnościowego na wypadek sytuacji nadzwyczajnej. Członkowie uzgodnili, że program prac oraz pewne wspólne zalecenia należy sformułować w terminie do końca listopada 2023 r. UE powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

- **Zwiększenie przejrzystości w rolnictwie:** UE uważa, że podstawą decyzji w tej sprawie, która miałaby zostać podjęta podczas KM13, mógłby być jej wniosek (RD/AG/110) w sprawie lepszych narzędzi wymiany informacji na temat polityki rolnej. Wniosek ten zawiera konkretne koncepcje poprawy przejrzystości w obszarach ograniczeń wywozowych i konkurencji eksportowej. Poprawa przejrzystości mogłaby być elementem kompleksowego rozwiązania problemów, z jakimi borykają się obecnie rynki żywności i produktów rolnych, a jednocześnie przyczynić się do rozwiązania bieżących zagrożeń bezpieczeństwa żywnościowego. UE powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu w tym zakresie.

- **Utrzymywanie zapasów publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego:** Negocjacje mają doprowadzić do uzgodnienia trwałego rozwiązania spełniającego cel określony w decyzji ministerialnej z Bali z dnia 7 grudnia 2013 r. w sprawie utrzymywania zapasów publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego (WT/MIN(13)/38-WT/L/913), zgodnie z wykładnią przyjętej w jej następstwie decyzji Rady Generalnej z dnia 27 listopada 2014 r. (WT/L/939). Cel ten został powtórzony w decyzji ministerialnej z Nairobi z dnia 19 grudnia 2015 r. (WT/MIN(15)/44-WT/L/979). UE powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu w tym zakresie.

- **Wsparcie wewnętrzne w sektorze rolnictwa:** Negocjacje w sprawie wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel toczą się w obrębie art. 20 Porozumienia WTO w sprawie rolnictwa i stanowią element mandatu dauhańskiej agendy rozwoju (DDA), jak przewidziano w deklaracji ministerialnej z Ad-Dauhy z dnia 14 listopada 2001 r. (WT/MIN(01)/DEC/1). UE powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu w tym zakresie.

- **Ograniczenia wywozowe w rolnictwie:** Negocjacje w sprawie ograniczeń wywozowych w rolnictwie ujawniły, że znaczna część członków WTO wspiera większą przejrzystość i przewidywalność zakazów i ograniczeń wywozowych, a także udoskonalenie odnośnych dyscyplin. Biorąc pod uwagę znaczenie tej kwestii, UE powinna nadal popierać wnioski dotyczące decyzji ministerialnej w tej sprawie, które mogłyby stanowić ważny element wyniku KM13 w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego. UE powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

- **Konkurencja w eksporcie w sektorze rolnictwa:** Należy dążyć do poprawy zarówno przejrzystości, jak i dyscyplin w zakresie konkurencji eksportowej. Możliwe jest, że KM13 pozwoli na osiągnięcie pewnych postępów pod względem poprawy przejrzystości. UE uwzględniła kilka koncepcji w tym zakresie w swoim wniosku (RD/AG/110) dotyczącym lepszych narzędzi wymiany informacji na temat polityki rolnej. Unia powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

- **Dostęp do rynku w sektorze rolnictwa:** Dyskusje na temat negocjacji w sprawie kompleksowego dostępu do rynku w sektorze rolnictwa potwierdziły, że wznowienie w najbliższym czasie negocjacji w sprawie znacznego obniżenia ceł w ramach WTO nie budzi większego zainteresowania i jest, realistycznie rzecz biorąc, mało prawdopodobne. Dostęp do rynku nadal odgrywa jednak rolę względem innych obszarów, w szczególności wsparcia krajowego. UE powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

- **Specjalny mechanizm zabezpieczający (SSM) w rolnictwie:** Kontynuowano rozmowy na temat specjalnego mechanizmu zabezpieczającego (SSM) w rolnictwie zgodnie z przedstawionymi wnioskami oraz decyzją ministerialną z Nairobi (WT/MIN(15)/43 – WT/L/978). W interesie UE leży zapewnienie, aby SSM nie był przedmiotem negocjacji jako element niezależny, lecz w ramach szerszych negocjacji w sprawie dostępu do rynku. UE powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

- **Bawełna:** Dyskusje na temat bawełny kontynuowano w ramach określonych w pkt 5, 6 i 7 decyzji ministerialnej z Bali w sprawie bawełny (WT/MIN(13)/41 – WT/L/916) oraz w pkt 14 decyzji ministerialnej z Nairobi w sprawie bawełny (WT/MIN(15)/46 – WT/L/981). UE powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu w tym zakresie.

- **Odstępstwo od TRIPS:** Na forum WTO trwają dyskusje dotyczące negocjacji na temat tego, w jaki sposób system handlu może poprawić globalny dostęp do szczepionek oraz środków diagnostycznych i terapeutycznych przeciwko COVID-19. Podczas KM12 przyjęto decyzję ministerialną dotyczącą tego, aby kwalifikujący się członkowie WTO mogli upoważniać swoich producentów do wytwarzania szczepionek przeciwko COVID-19 bez zgody właścicieli patentów. Zakres produktu w myśl decyzji TRIPS obejmuje szczepionki przeciwko COVID-19, a także składniki i procesy niezbędne do ich produkcji. W momencie przyjmowania decyzji TRIPS członkowie WTO nie byli zgodni co do uwzględnienia w niej również środków diagnostycznych i terapeutycznych przeciwko COVID-19. W ramach kompromisu decyzja TRIPS stanowi, że najpóźniej sześć miesięcy od daty jej przyjęcia członkowie podejmą decyzję o jej rozszerzeniu na produkcję i dostawę środków diagnostycznych i terapeutycznych przeciwko COVID-19. Pomimo dyskusji toczących się od lipca do grudnia 2022 r. członkowie WTO nie osiągnęli konsensusu. W grudniu 2022 r. na forum Rady Generalnej WTO uzgodniono, że dyskusja będzie kontynuowana, ale nie postanowiono o terminie zakończenia negocjacji. Oczekuje się, że decyzja o ewentualnym rozszerzeniu zakresu decyzji TRIPS na środki diagnostyczne i terapeutyczne przeciwko COVID-19 zostanie podjęta podczas KM13.

  Biorąc pod uwagę znaczenie tej kwestii, UE powinna przyłączyć się do ewentualnego konsensusu w ramach WTO w sprawie przyjęcia planowanego aktu przez KM13. Jednocześnie w ramach dyskusji między członkami WTO należy dążyć do zapewnienia właściwej równowagi między opanowywaniem stanu zagrożenia

zdrowia publicznego spowodowanego pandemią COVID-19 a utrzymaniem zachęt do innowacji w dziedzinie zdrowia.

- **Specjalne i zróżnicowane traktowanie (SDT):** Negocjacje w sprawie postanowień SDT, m.in. w kontekście dyskusji nad niektórymi wnioskami G-90 (tj. grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku) w sprawie środków sanitarnych i fitosanitarnych (SPS) oraz barier technicznych w handlu (TBT), a także wniosków dotyczących przestrzeni politycznej przedstawionych przez grupę Afryki w takich dziedzinach jak subsydia, środki inwestycyjne związane z handlem (TRIMS) oraz transfer technologii w ramach handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS), mogą przynieść wyniki na szczeblu ministerialnym podczas KM13, np. w postaci uściślenia obowiązujących postanowień lub przyznania dodatkowych SDT krajom najsłabiej rozwiniętym (LDC) i niektórym krajom rozwijającym się. Biorąc pod uwagę rozbieżności stanowisk w negocjacjach, zdaniem UE możliwe jest, że tematy te staną się częścią programu prac na okres po MK13 lub innych wyników, które nie wiązałyby się ze zmianą porozumień WTO.

- **Wniosek krajów najsłabiej rozwiniętych w sprawie „środków wsparcia" dla krajów opuszczających tę kategorię w kontekście szeregu określonych porozumień i decyzji WTO („załącznik 2"):** Trwają negocjacje dotyczące wniosków grupy krajów najsłabiej rozwiniętych, wymienionych w załączniku 2, w sprawie następujących środków wsparcia służących złagodzeniu sytuacji przejściowej członków WTO opuszczających kategorię krajów najsłabiej rozwiniętych: (i) przedłużenie o odpowiedni okres obowiązywania postanowień SDT w szeregu określonych porozumień i decyzji WTO; (ii) wyłączenie tych porozumień i decyzji na odpowiedni okres z działań w ramach mechanizmu rozstrzygania sporów WTO oraz (iii) zapewnienie na odpowiedni okres dalszej dostępności wszystkich programów i mechanizmów pomocy technicznej i budowania zdolności zapewnianych w ramach systemu WTO wyłącznie krajom najsłabiej rozwiniętym. Jeżeli konieczny będzie wynik na szczeblu ministerialnym, UE powinna poprzeć uzgodniony wynik. Mógłby on przewidywać rozszerzenie niektórych postanowień dotyczących krajów najsłabiej rozwiniętych – na ściśle ograniczony okres – na kraje, które niedawno opuściły tę kategorię.

Z racji toczących się obecnie negocjacji w sprawie wszystkich powyższych elementów Komisja oczekuje, że Rada podejmie decyzję dotyczącą stanowiska UE w sprawie wyniku negocjacji, gdy sytuacja dotycząca odpowiednich tekstów stanie się jasna w trakcie samej konferencji ministerialnej.

Inicjatywa ta jest w pełni spójna z przepisami obowiązującymi w tym obszarze polityki. Podobne decyzje przygotowano w odniesieniu do poprzednich konferencji ministerialnych WTO, w tym ostatnio na 12. konferencję ministerialną WTO w 2022 r.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy".

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które wywierają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[3].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Konferencja ministerialna WTO jest organem powołanym na mocy porozumienia, a mianowicie Porozumienia WTO, i jest organem, który w myśl art. IV:1 tego porozumienia ma uprawnienia do podejmowania decyzji we wszystkich sprawach objętych wielostronnymi porozumieniami handlowymi, w tym decyzji mających skutki prawne.

Planowane akty wspomniane powyżej są aktami mającymi skutki prawne, jako że mogą wpływać na prawa i obowiązki Unii na mocy prawa międzynarodowego.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych porozumienia.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanych aktów odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

[3] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy/Rada, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

2023/0440 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas 13. konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu („Porozumienie WTO") zostało zawarte przez Unię decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r.[4] i weszło w życie dnia 1 stycznia 1995 r.

(2) Na podstawie art. IV:1 i IX:1 Porozumienia WTO konferencja ministerialna Światowej Organizacji Handlu („WTO") może przyjmować decyzje na zasadzie konsensusu.

(3) Konferencja ministerialna WTO na 13. posiedzeniu w dniach 26–29 lutego 2024 r. może przyjąć decyzje dotyczące reformy systemu rozstrzygania sporów, subsydiów dla rybołówstwa, handlu i bezpieczeństwa żywnościowego, poprawy przejrzystości w rolnictwie, utrzymywania zapasów publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego, wsparcia wewnętrznego w rolnictwie, ograniczeń wywozowych w rolnictwie, konkurencji eksportowej w rolnictwie, dostępu do rynku w rolnictwie, specjalnego mechanizmu ochronnego w rolnictwie, bawełny, odstępstwa od TRIPS, specjalnego i zróżnicowanego traktowania oraz wniosku dotyczącego środków dla krajów opuszczających kategorię krajów najsłabiej rozwiniętych (załącznik 2).

(4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na forum konferencji ministerialnej WTO, gdyż decyzje te są wiążące dla Unii.

(5) Dyskusje dotyczące reformy systemu rozstrzygania sporów odbywają się zgodnie z zobowiązaniem, podjętym przez członków podczas KM12, do przeprowadzenia dyskusji w celu zapewnienia do 2024 r. w pełni i sprawnie funkcjonującego systemu rozstrzygania sporów, dostępnego dla wszystkich członków (WT/MIN(22)/W/16). Dyskusje te trwają, a Unia stara się rzetelnie zreformować system rozstrzygania sporów w celu uwzględnienia interesów członków, przy jednoczesnym zachowaniu jego podstawowych cech, które wspierają wielostronny system handlowy oparty na zasadach. Unia powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

(6) WTO dąży do osiągnięcia wielostronnego porozumienia w sprawie dodatkowych postanowień, które doprowadziłyby do zawarcia kompleksowego porozumienia w sprawie subsydiów dla rybołówstwa zgodnie z zadaniem 6 w ramach celu zrównoważonego rozwoju ONZ nr 14 („CZR 14.6"), uzgodnionym przez szefów

[4] Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1.

państw w 2015 r. Decyzją ministerialną WTO z 17 czerwca 2022 r. (WT/MIN(22)/33) przyjęto porozumienie w sprawie subsydiów dla rybołówstwa, wzywając jednocześnie do osiągnięcia kompleksowego porozumienia w tej sprawie. Negocjacje dotyczące dodatkowych postanowień są w toku i UE powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

(7) Działania WTO są niezbędne w odpowiedzi na bieżące zagrożenia bezpieczeństwa żywnościowego, pogłębione przez skutki niczym niesprowokowanej i nieuzasadnionej agresji Rosji na Ukrainę w kontekście globalnych wyzwań dla środowiska, zmiany klimatu i powiązanych z nią klęsk żywiołowych, utraty bioróżnorodności oraz zanieczyszczenia środowiska. Oczekuje się, że bezpieczeństwo żywnościowe zajmie ważną pozycję wśród wyników KM13. Ponadto podczas KM12 ministrowie zatwierdzili deklarację w sprawie reagowania kryzysowego na brak bezpieczeństwa żywnościowego (WT/MIN(22)/28, WT/L/1139), w której polecono Komitetowi ds. Rolnictwa sformułowanie specjalnego programu prac w celu zbadania sposobów zwiększenia skuteczności i wykonalności decyzji w sprawie środków dotyczących możliwych negatywnych skutków programu reform dla krajów najsłabiej rozwiniętych i krajów rozwijających się będących importerami netto żywności (decyzja z Marrakeszu). Jednocześnie zwrócono się do członków, aby rozważyli potrzeby takich krajów w zakresie zwiększenia odporności w reagowaniu na dotkliwą niestabilność żywnościową, m.in. poprzez jak najlepsze wykorzystanie elastyczności w celu usprawnienia produkcji rolnej tych krajów oraz, w miarę potrzeb, zwiększenia krajowego bezpieczeństwa żywnościowego na wypadek sytuacji nadzwyczajnej. Członkowie uzgodnili, że program prac oraz pewne wspólne zalecenia należy sformułować w terminie do końca listopada 2023 r. Unia powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

(8) Wniosek Unii (RD/AG/110) w sprawie lepszych narzędzi wymiany informacji na temat polityki rolnej służy jako podstawa decyzji na KM13. Wniosek ten zawiera konkretne koncepcje poprawy przejrzystości w obszarach ograniczeń wywozowych i konkurencji eksportowej. Poprawa przejrzystości mogłaby być elementem kompleksowego rozwiązania problemów, z jakimi borykają się obecnie rynki żywności i produktów rolnych, a jednocześnie przyczynić się do rozwiązania bieżących zagrożeń bezpieczeństwa żywnościowego. Unia powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu w tym zakresie.

(9) Negocjacje w sprawie utrzymywania zapasów publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego mają doprowadzić do uzgodnienia trwałego rozwiązania spełniającego cel określony w decyzji ministerialnej z Bali z dnia 7 grudnia 2013 r. w sprawie utrzymywania zapasów publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego (WT/MIN(13)/38-WT/L/913), zgodnie z wykładnią przyjętej w jej następstwie decyzji Rady Generalnej z dnia 27 listopada 2014 r. (WT/L/939). Cel ten został powtórzony w decyzji ministerialnej z Nairobi z dnia 19 grudnia 2015 r. (WT/MIN(15)/44-WT/L/979). Unia powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

(10) Negocjacje w sprawie wsparcia wewnętrznego zakłócającego handel toczą się w obrębie art. 20 Porozumienia WTO w sprawie rolnictwa i stanowią element mandatu dauhańskiej agendy rozwoju (DDA), jak przewidziano w deklaracji ministerialnej z Ad-Dauhy z dnia 14 listopada 2001 r. (WT/MIN(01)/DEC/1). Unia powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu w tym zakresie.

(11) Negocjacje w sprawie ograniczeń wywozowych w rolnictwie ujawniły, że znaczna część członków WTO wspiera większą przejrzystość i przewidywalność zakazów i ograniczeń wywozowych, a także udoskonalenie odnośnych dyscyplin. Biorąc pod uwagę znaczenie tej kwestii, Unia powinna nadal popierać wnioski dotyczące decyzji ministerialnej w tej sprawie, które mogłyby stanowić ważny element wyniku KM13 w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego. Unia powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

(12) Należy dążyć do poprawy zarówno przejrzystości, jak i dyscyplin w zakresie konkurencji eksportowej. Możliwe jest, że KM13 pozwoli na osiągnięcie pewnych postępów pod względem poprawy przejrzystości. Unia uwzględniła kilka koncepcji w tym zakresie w swoim wniosku (RD/AG/110) dotyczącym lepszych narzędzi wymiany informacji na temat polityki rolnej. Unia powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

(13) Dyskusje na temat negocjacji w sprawie kompleksowego dostępu do rynku w sektorze rolnictwa potwierdziły, że wznowienie w najbliższym czasie negocjacji w sprawie znacznego obniżenia ceł w ramach WTO jest, realistycznie rzecz biorąc, mało prawdopodobne. Dostęp do rynku nadal odgrywa jednak rolę względem innych obszarów, w szczególności wsparcia krajowego. Unia powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

(14) Kontynuowano rozmowy na temat specjalnego mechanizmu zabezpieczającego (SSM) w rolnictwie zgodnie z przedstawionymi wnioskami oraz decyzją ministerialną z Nairobi (WT/MIN(15)/43 – WT/L/978). Niemniej jednak w interesie Unii leży zapewnienie, aby SSM nie był przedmiotem negocjacji jako element niezależny, lecz jako część szerszych negocjacji w sprawie dostępu do rynku. Unia powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu.

(15) Dyskusje na temat bawełny kontynuowano w ramach określonych w pkt 5, 6 i 7 decyzji ministerialnej z Bali w sprawie bawełny (WT/MIN(13)/41 – WT/L/916) oraz w pkt 14 decyzji ministerialnej z Nairobi w sprawie bawełny (WT/MIN(15)/46 – WT/L/981). Unia powinna wspierać osiągnięcie uzgodnionego rezultatu w tym zakresie.

(16) Na forum WTO trwają dyskusje dotyczące negocjacji na temat tego, w jaki sposób system handlu może poprawić globalny dostęp do szczepionek oraz środków diagnostycznych i terapeutycznych przeciwko COVID-19. Podczas KM12 przyjęto decyzję ministerialną dotyczącą tego, aby kwalifikujący się członkowie WTO mogli upoważniać swoich producentów do wytwarzania szczepionek przeciwko COVID-19 bez zgody właścicieli patentów. Zakres produktu w myśl decyzji TRIPS obejmuje szczepionki przeciwko COVID-19, a także składniki i procesy niezbędne do ich produkcji. W momencie przyjmowania decyzji TRIPS członkowie WTO nie byli zgodni co do uwzględnienia w niej również środków diagnostycznych i terapeutycznych przeciwko COVID-19. W ramach kompromisu decyzja TRIPS stanowi, że najpóźniej sześć miesięcy od daty jej przyjęcia członkowie podejmą decyzję o jej rozszerzeniu na produkcję i dostawę środków diagnostycznych i terapeutycznych przeciwko COVID-19. Pomimo dyskusji toczących się od lipca do grudnia 2022 r. członkowie WTO nie osiągnęli konsensusu. W grudniu 2022 r. na forum Rady Generalnej WTO uzgodniono, że dyskusja będzie kontynuowana, ale nie postanowiono o terminie zakończenia negocjacji. Oczekuje się, że decyzja o ewentualnym rozszerzeniu zakresu decyzji TRIPS na środki diagnostyczne i terapeutyczne przeciwko COVID-19 zostanie podjęta podczas KM13. Biorąc pod

uwagę znaczenie tej kwestii, UE powinna przyłączyć się do ewentualnego konsensusu w ramach WTO w sprawie przyjęcia planowanego aktu przez KM13. Jednocześnie w ramach dyskusji między członkami WTO należy dążyć do zapewnienia właściwej równowagi między opanowywaniem stanu zagrożenia zdrowia publicznego spowodowanego pandemią COVID-19 a utrzymaniem zachęt do innowacji w dziedzinie zdrowia.

(17) Negocjacje w sprawie postanowień dotyczących specjalnego i zróżnicowanego traktowania (SDT), m.in. w kontekście dyskusji nad niektórymi wnioskami G-90 (tj. grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku) w sprawie środków sanitarnych i fitosanitarnych (SPS) oraz barier technicznych w handlu (TBT), a także wniosków dotyczących przestrzeni politycznej przedstawionych przez grupę Afryki w takich dziedzinach jak subsydia, środki inwestycyjne związane z handlem (TRIMS) oraz transfer technologii w ramach handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS), mogą przynieść wyniki na szczeblu ministerialnym podczas KM13, np. w postaci uściślenia obowiązujących postanowień lub przyznania dodatkowych SDT krajom najsłabiej rozwiniętym (LDC) i niektórym krajom rozwijającym się. Biorąc pod uwagę rozbieżności stanowisk w negocjacjach, zdaniem UE możliwe jest, że tematy te staną się częścią programu prac na okres po MK13 lub innych wyników, które nie wiązałyby się ze zmianą porozumień WTO.

(18) Trwają negocjacje dotyczące wniosków grupy krajów najsłabiej rozwiniętych, wymienionych w załączniku 2, w sprawie następujących środków wsparcia służących złagodzeniu sytuacji przejściowej członków WTO opuszczających kategorię krajów najsłabiej rozwiniętych: (i) przedłużenie o odpowiedni okres obowiązywania postanowień SDT w szeregu określonych porozumień i decyzji WTO; (ii) wyłączenie tych porozumień i decyzji na odpowiedni okres z działań w ramach mechanizmu rozstrzygania sporów WTO oraz (iii) zapewnienie na odpowiedni okres dalszej dostępności wszystkich programów i mechanizmów pomocy technicznej i budowania zdolności zapewnianych w ramach systemu WTO wyłącznie krajom najsłabiej rozwiniętym. Jeżeli konieczny będzie wynik na szczeblu ministerialnym, UE powinna poprzeć uzgodniony wynik. Mógłby on przewidywać rozszerzenie niektórych postanowień dotyczących krajów najsłabiej rozwiniętych – na ściśle ograniczony okres – na kraje, które niedawno opuściły tę kategorię,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy przyjąć w imieniu Unii na 13. posiedzeniu konferencji ministerialnej WTO, jest następujące:

Należy przyłączyć się do konsensusu osiągniętego wśród członków WTO w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczących reformy systemu rozstrzygania sporów, subsydiów dla rybołówstwa, handlu i bezpieczeństwa żywnościowego, poprawy przejrzystości w rolnictwie, utrzymywania zapasów publicznych na potrzeby bezpieczeństwa żywnościowego, wsparcia wewnętrznego w rolnictwie, ograniczeń wywozowych w rolnictwie, konkurencji eksportowej w rolnictwie, dostępu do rynku w rolnictwie, specjalnego mechanizmu ochronnego w rolnictwie, bawełny, odstępstwa od TRIPS, specjalnego i zróżnicowanego traktowania oraz wniosku dotyczącego środków wsparcia dla krajów opuszczających kategorię krajów najsłabiej rozwiniętych w szeregu określonych porozumień i decyzji WTO (załącznik 2).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący